

Is kunst genoeg?

Naar aanleiding van *Mathis der Maler*, de laatste regie van

Peter Sellars

stelt Jan Goossens

de vraag naar

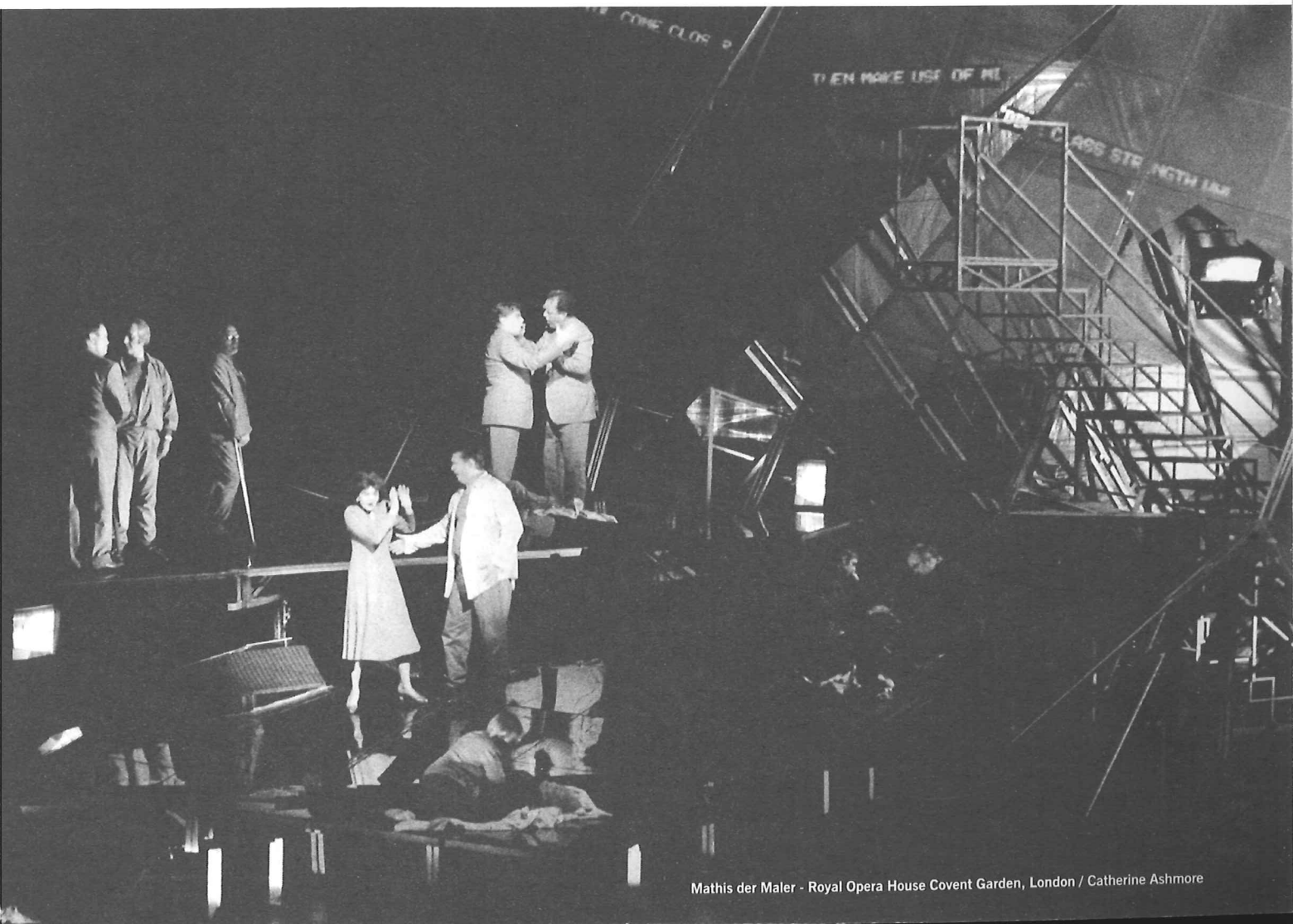
de maatschappelijke slagkracht

van het medium opera.

De Amerikaanse regisseur Peter Sellars profileert zich steeds meer als promotor van 'vergeten' twintigste eeuwse opera's. Na zo-wat tien jaar van vergeefse pogingen wist hij er eindelijk een operadirecteur van te overtuigen dat *Mathis der Maler* (1934) van Paul Hindemith (1895-1963) van onder het stof diende te worden gehaald. Met de hete adem van Hitler en Goebbels in de nek stelde Hin-

demith daarin een vraag aan de orde die ook Sellars achtervolgt: waarin bestaat de verantwoordelijkheid van kunstenaars in de maatschappij? Op 16 november, precies 100 jaar na de geboorte van Hindemith, ging Sellars' voorstelling in première in het Royal Opera House van Covent Garden in Londen, waar hij zijn debuut maakte. 'Het was zeer intens om te worden geconfronteerd met wat Hin-

demith in 1933-'34 dag in dag uit doormaakte, en dit werk beantwoordt op dit moment aan een echte behoefte', schreef Sellars onlangs. Die behoefte viel echter niet meteen af te lezen van zijn encscenering. En in hoeverre bestaat er zo stilaan geen onoverbrugbare kloof tussen Sellars' politieke engagement en het medium waarop hij zich bij uitstek toelegt?

Mathis der Maler - Royal Opera House Covent Garden, London / Catherine Ashmore